

Eg ivist ikki í at okkurt hendir

– Eg eri fullvísur í, at okkurt kemur burturúr. So kunnu vit doypa barnið samráðingar, semju, avtalu ella okkurt heilt annað, sigur Eyðfinn Petersen, formaður í Havnar Handverkarafelag

ÁKI BERTHOLDSEN

Handverkararnir í Havn frá ikki nýggjar samráðingar um sáttmála við meistararnar.

Í gjár gjørdi formaður í Føroya Handverksmeistarafelag, Vilhelm M. Johannesen greitt, at meistararnir fara at halda seg til sáttmálan, sum er gjørdur.

– Vit hava gjørt ein fyra ára sáttmála við Føroya Handverkarafelag, og tað fara vit at halda okkum til. – So skulu broytingar gerast, verða tær at biða til 2001.

Tað er heilt avgjørt ongin møguleiki hjá nøkrum at

gera at gera sáttmála um nakað, sum er umfata av sáttmálaøkinum

Formaðurin í Føroya meistarafelagnum sigur, at allir partar eru bundnir av sáttmálanum, tí meistarafelagið í Havn er limur í Føroya Handverksmeistarafelag og handverkarafelagið í Havn er limur í Føroya handverkarafelag.

Vilhelm M. Johannesen leggur afturat, at partarnir hava ein eksklusivan sáttmála, sum sigur, at limir í Havnar Handverkarafelag pliktir limum sínum einans at arbeiða hjá limum í Havnar Handverksmeistarafelag, ið er undirlagt Føroya Handverksmeistarafelag – og øvugt.

– Vit eru eisini limir í Føroya Arbeiðsgevarafelag, sum eisini er bundið av sáttmálanum.

– Vit hava gjørt ein sáttmála, sum er bindandi fyri allar limir í Føroya Handverksmeistarafelag.

– Tí er tað mest sannlíkt, at ein nýggjur sáttmáli verður ikki umrøddur aftur fyrr enn í 2001.

Tað er ongin annar máti. Og ikki fyrr?

– Eg eri blivin ov gamal til at trúgva uppá at undur henda.

Handverkararnir fáa ikki nýggjar samráðingar, siga meistararnir. Eg ivist ikki í, at okkurt fer at koma burturúr, tí vit hava gott samstarv við meistararnar, og talan er ikki um, at støðan er spent, sigur Eyðfinn Petersen, formaður í HH

Okkurt hendir

Eyðfinn Petersen, formaður í havnar Handverkarafelag hevur ikki so nógvar viðmerkingar til meistarafórnannin.

Men hann ivast framvegis

ikki í, at okkurt fer at henda.

– Eg eri ógvuliga vísur í, at vit finna eina loysn saman við meistarunum. Vilji ner heilt avgjørt til staðar hjá báðum partum, tí ongin meistari vil skaða hand-

verksvinnuna, ella arbeiðsfólki.

– So kunnu vit doypa barnið samráðingar, avtalu, semju, ella okkurt heilt annað. Eitt ella annað koma vit ásamt um.

Eyðfinn Petersen sigur, at teir fundir, sum hava verið ímillum meistarar og handverkarar hava týðiliga víst, hvussu góður viljin er at lyfta handverkið uppeftir, og at vit vilja ger alt í okkara makt fyri at bøta um víður-skiftini.

Men hava tit gjørt tykkum greitt, hvat tit gera um onki hendir?

– Eg trúgvi onki uppá, at onki hendir. Tú fært meg ikki at siga, at vit fara í verkfall, tað er nógvi meiri óhugsandi enn at onki hendir.

Men hvat nú um tað óhugsandi skuldi henti?

– Verkfall skulu vit hava sum minst av. Men tað er greitt, at vit kunnu heldur ikki góðtaka alt. At hótta við verkfallið fært tú meg ikki, tí eg meti at tað er óhugsandi at málið ikki er loyst áðrenn tað kann koma so langt, at tað verður ein møguleiki.

Tað, Havnar Handverkarafelag er serliga misnøgt við, er, at tað eina prosentíð, sum skal í eftirlønargrunnin verður sett í ein felagsgrunn, og at Føroya Handverkarafelag og meistararnir skulu gera reglugerð fyri hann, sigur formaðurin.

Hava ikki mist mótið á Kósini

– Gongur sum ætlað, fáa vit næstu lastina av skotskum upsa longu mánadagin, sigur Johan Páll Joensen

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hvussu tað gekk? Bæði og!

Johan Páll Joensen veit ikki rættiliga, hvussu hann skal svara, tá ið vit spyrja hann, hvussu tað gekk við teirri fyrstu royndini hjá Kósini at keypa upsa í Skotlandi, og føra hann til Klaksvíkar at arbeiða.

Kósavirkið fór í síðstu viku undir eina spennandi roynd á fiskivinnuøkinum: Teir gjørdu nevniliga nakað, ongin hevur gjørt fyrr.

Vanliga hevur verið talan um einvegis sigling úr Føroyum, til Skotlands við fiski.

Og helst hava tey fægstu hugsa um, at tað øvugta eisini kundi bera til: At flyta fisk úr Skotlandi til Føroya at virka

Men tað gjørdi Kósini so í farnu viku: Teir keyptu 52 tons av upsa á uppboði í Skotlandi og førði hann til Klaksvíkar at arbeiða á Kósavirkinum.

Tað var seint sunnukvöldið, at farmaskipið North

Star kom á Klaksvíkina við fiskinum, sum var keypt á uppboði í Scrabster, Peter Head og í Aberdeen.

Farið varð at lossa bein-

avegin og og tíðliga mánamorgunin varð farið undir at arbeiða fiskin.

Tað allarmesta varð skorið og fryst í blokk.

Tað tók 80 fólkum hálfvan annan dag at skera fiskin.

Og tað var sørt spenningur um, hvussu alt fór at taka seg upp, tá ið hetta tiltakið

varð eftirsett.

Seinnapartin mikudagin spurdu vit stjóran á Kósini, hvussu hevði gingist.

Og tað er nú han svarar: Bæði og.

– Tað gekk ikki gott, tí vit høvdu undirskot av hesum, hóast ikki er endaliga uppgjørt enn.

Men tað gekk kortini væl, tí trupulleikarnir er ikki størri enn so, enn at teir kunnu loysast.

Hava ikki mist mótið

Johan Páll Joensen sigur, at hann hevði ongantíð roknað við at virkið skuldi fara at fáa nakað burturúr hesi royndini.

– Men tað gekk kortini so

enn at tey kunnu fáast í rættlag.

Johan Páll Joensen sigur, at gongst sum ætlað, fáa teir eina last afturat longu mánadagin.

Hann sigur, at úrtøkan var ikki fult so góð, sum roknað varð við. Men ymiskt annað var eisini.

Sjálv framleiðslan gekk væl. So tá ið onki avkast verður, kann tað bara førest heilt til tann avgerandi faktórin: Keypsprisin.

Tað vil siga, at teir mugu fáa upsan heldur bfligari, enn teir keyptu seinastu lastina fyri.

Kósavirkið fór undir hesa óvanligu royndina í samstarv við Calder Fishselling, sum eigur farmaskipið North Star.

Calder flytir nógvar fisk til Skotlands, men tey hava leingi leitað eftir farni at flyta hendavegin aftur fyri at fáa skipið at bera seg betri.

Símun Gullaksen á Calder heldur, at góðir møguleikar skuldi verið at fingið skotskan upsa higari at arbeiða ávísar tíðir.

Bretar gera lítið við upsan og tá ið nógvi er til, fæst hann fyri ein prís, sum skuldi gjørt føroysk virki kappingarført, heldur hann. Men, hvussu nógvi, talan kann verða um, dugir hann ikki at siga, og hann heldur ikki, at hetta kann blíva álitið hjá einum virkið. Tað verður í mesta lagi eitt gott fiskoyti.

– Fyrsta royndin hjá Kósini at keypa fisk úr Skotlandi, og føra hann til Klaksvíkar at arbeiða, gav undirskot, men trupulleikarnir eru ikki størri enn so, enn at teir kunnu loysast.

mikið væl, at vit hava ikki mist mótið- og langt frá tí.

– Vit hava staðfest, hvørji brekini eru. Og vit halda, at tey eru ikki størri enn so,